

1. *Dumka* – S. Moniuszko, słowa: J. Czeczot – opracowanie: P. Matusik/M. Żupański/W. Golec
2. *Pieszczotka* – S. Moniuszko, słowa: A. Mickiewicz – opracowanie: P. Matusik
3. *Nawrócona* – S. Moniuszko, słowa: J. W. Goethe, przekład pol.: K. Brodziński – opracowanie: P. Matusik
4. *Piosnka obłąkanej Ofelii* – S. Moniuszko, słowa: W. Shakespeare, przekład pol.: K. Ostrowski – opracowanie: W. Golec
5. *Do Niemna* – S. Moniuszko, słowa: A. Mickiewicz – opracowanie: P. Matusik/ M. Żupański/W. Golec
6. *Złota rybka* – S. Moniuszko, słowa: J. Zachariasiewicz – opracowanie: W. Golec
7. *Groźna dziewczyna* – S. Moniuszko, słowa: autor nieznan – opracowanie: M. Żupański
8. *Dobra noc* – S. Moniuszko, słowa: S. Jachowicz – opracowanie: P. Matusik

Nagrań dokonano 08.02.2020r. w Sali Koncertowej ZPSM im. S. Moniuszki w Bielsku-Białej
Realizacja nagrania, miks, mastering: Piotr Kominek
Projekt okładki: Marek Czernek

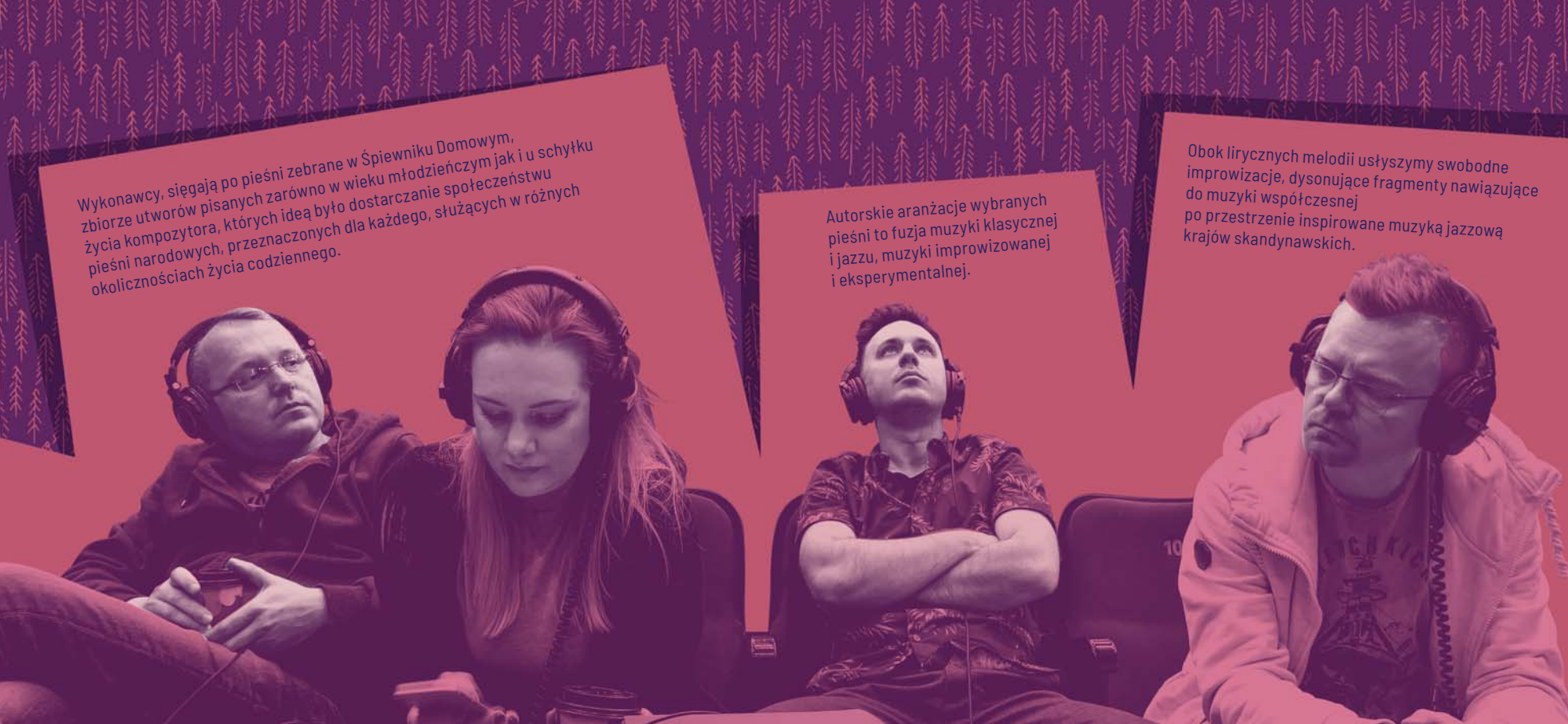
Aleksandra Opała – mezzosopran

Piotr Matusik – fortepian

Marcin Żupański – klarnet basowy, saksofon sopranowy, flet

Wojciech Golec – akordeon

Wykonawcy, sięgają po pieśni zebrane w Śpiewniku Domowym, zbiorze utworów pisanych zarówno w wieku młodości jak i u schyłku życia kompozytora, których ideą było dostarczenie społeczeństwu pieśni narodowych, przeznaczonych dla każdego, służących w różnych okolicznościach życia codziennego.

Autorskie aranżacje wybranych pieśni to fuzja muzyki klasycznej i jazzu, muzyki improwizowanej i eksperymentalnej.

Obok lirycznych melodii usłyszymy swobodne improwizacje, dysonujące fragmenty nawiązujące do muzyki współczesnej po przestrzenie inspirowane muzyką jazzową krajów skandynawskich.

Utwory zaprezentowane w materiale dźwiękowym przeznaczonym do produkcji płyty to osiem pieśni Stanisława Moniuszki wybranych z jego *Śpiewnika domowego* i opracowanych twórczo w oryginalnej, nowej szacie dźwiękowej.

Artyści – wykonawcy, którzy podjęli się tego zadania reprezentują różne „światy” muzyczne hołdując kontrastującym często ze sobą gatunkom muzyki jak „klasyka” czy „jazz”. Fuzja tychże stanowi w tym wypadku siłę napędzającą, a elementy muzyki jazzowej jak specyficzna metrytmika czy harmonika tworzą zupełnie inną bazę dla prostych linii melodycznych tworzonych kiedyś przez Moniuszkę w tradycyjnym systemie dur i moll.

Melodie poszczególnych zwrotek cytowane przez Aleksandrę Opałę – mezzosopran w kontekście wspomnianej już „odjazdowej” harmonii przy akompaniamencie ciekawie zaaranżowanych instrumentów brzmią bardzo świeżo i nowoczesnie, a sztuka wokalna pozwala jej intonować bardzo czysto pochodzący interwałowie nie zawsze przy sprzyjającym tym zabiegom akompaniamencie.

Na ciekawą sonorystykę nagranych utworów wpływa również nietypowy skład zespołu instrumentalnego, jak fortepian, akordeon, saksofon sopranowy wymiennie z klarnetem basowym czy fletem.

Instrumentaliści reprezentujący świat jazzu postarali się, by zespół nie pełnił roli tylko akompaniującej, a na równi ze śpiewaczką uczestniczył w tworzeniu dzieła muzycznego.

Korzystając z budowy okresowej w pieśni zwrotekowej jaka jest stosowana w *Śpiewniku* Moniuszki aranżerzy (P. Matusik, W. Golec, M. Żupański) zastosowali w większości utworów naprzemiennie sola poszczególnych instrumentów oddzielając kolejne zwrotki pieśni. I tak pianista Piotr Matusik improwizuje prawie we wszystkich utworach wykorzystując bardzo często harmonię i skale modalne, po których sprawnie i po wirtuozowsku porusza się drugi jazzowy artysta Marcin Żupański, grający na saksofonie sopranowym, klarnecie basowym i flecie. Nietypowe brzmienie akordeonu to zasługa Wojciecha Golca, który w indywidualny, typowy dla siebie sposób snuje narrację muzyczną – improwizuje

podkreślając jeszcze bardziej cechy liryki wokalne Moniuszki. Zespół instrumentalny nie zawsze stoi w wyrazowym kontraście do klasycznej linii moniuszkowskiej melodii. Często, zwłaszcza w utworach *Dobra noc* czy *Dumka* prawie w klasyczny sposób współgra w symbiozie z prowadzoną linią melodyczną mezzosopranistki.

Przy produkcji powyższej płyty na uwagę zasługuje rola aranżerów, którzy z wielkim wyczuciem wprowadzali w swoich opracowaniach nowe, ciekawe zwroty harmoniczne, różnorodne skale, po których poruszały się instrumenty, odpowiednią rytmikę, artykulację oraz zastosowanie właściwych rejestrów instrumentów.

Płyta *Z domowego śpiewnika* to nie tylko odmłodzony Moniuszko, ale w najlepszym gatunku muzyka współczesna z elementami muzyki jazzowej, która może stanowić zaczyn *Śpiewnika domowego XXI wieku*, zapożyczającego oby półki naszej biblioteczki muzycznej.

prof. dr hab. Andrzej Zubek